

Russiske medier siger 'Det Sydkinesiske Hav er nu en krudttønde'

17. juli 2016 – Det russiske, multimedie-nyhedsagentur Sputnik offentliggjorde i dag en analyse, der slår alarm omkring faren for konfrontation i det Sydkinesiske Hav, i kølvandet på den Permanente Voldgiftsret i Haags (PCA) afgørelser imod Kina.

»Med en kendelse fra PCA, der går imod Kina, er regionen omkring det Sydkinesiske Hav nu en krudttønde, der venter på at eksplodere i takt med, at USA forsat forsøger overflyvninger i regionen, og Beijing kunne meget vel snart beslutte, at provokationerne er for store til at ignorere.«

Sputnik bemærkede også de kommentarer, som den japanske premierminister Abe kom med på topmødet den 16. juli for Asien-Europa-Mødet (ASEM), hvor han til de forsamlede ledere sagde: »Jeg håber meget stærkt, at parterne i tvisten retter sig efter voldgiftsrettens kendelse og tager initiativ til en fredelig løsning af tvisten i det Sydkinesiske Hav.« Sputnik karakteriserede dette som en »provokation« imod Kina, sammen med det faktum, at »Tokyo har indledt stigende febrilske runder med provokation langs Kinas østlige flanke.«

Saudisk udslettelse af fabrikker og økonomisk

aktivitet i Yemen er en yderligere krigsforbrydelse, rapporterer Human Rights Watch

17. juli 2016 – Den saudisk-ledede koalition af bevæbnede styrker er nu i færd med at bombe fabrikker og andre lokaliteter for økonomisk aktivitet i Yemen, hvilket er en krigsforbrydelse, erklærer gruppen Human Rights Watch i en rapport med titlen, »Bombning af virksomheder: Saudiske civile luftangreb mod Yemens civile økonomiske strukturer«. Rapporten blev udgivet den 11. juli.

Dette er yderligere et element i den fremskredne saudiske kampagne for at rykke ethvert tegn på menneskeligt liv i Yemen op med rode. Rapporten dokumenterer 17 saudiske koalitions-luftangreb »mellem marts 2015 og februar 2016, mod 13 civile økonomiske strukturer inklusive fabrikker, varehuse, en farm og to kraftværker. Disse angreb dræbte 130 civile og sårende yderligere 171. De i luftangrebene ramte faciliteter producerede, oplagrede eller distribuerede varer til civilbefolkningen, inkl. mad, medicin og elektricitet, varer, der selv før krigen var mangel på i Yemen, som er blandt de fattigste lande i Mellemøsten. Sammenlagt beskæftigede faciliteterne over 2.500 mennesker; efter angrebene afsluttede mange af fabrikkerne deres produktion, og hundreder af arbejdere mistede deres levebrød.«

Dette er kun en brøkdel af de luftangreb, som saudierne har udløst mod økonomisk aktivitet i Yemen. Rapporten erklærer, at »Iflg. Sanaa Handels- og Industriekammer har [saudiske] koalitionsangreb beskadiget eller ødelagt mindst 196 virksomheder mellem 26. marts 2015 og 17. februar 2016. Handelskammeret gav Human Rights Watch en liste over 59

specifikke fabrikker, varehuse og andre civile strukturer, der er blevet ramt af koalitionen luftangreb, og datoer for angrebene, samt deres beliggenhed.« Men fordi Human Rights Watch har et begrænset personale og anvender en procedure med direkte interviews for at determinere, hvorvidt en fabrik eller virksomhed er blevet ødelagt, koncentrerede gruppen sin rapport om de 13 civile, økonomiske strukturer, der er rapporteret ovenfor.

Human Rights Watchs konklusioner er utvetydige: »Loven om krig forbyder angreb på civile mål.« Sådanne civile mål »omfatter fabrikker, varehuse og andre kommercielle entrepriser, så længe disse ikke bruges til militære formål eller bliver militære mål. Disse angreb mod mål, som blev gennemført bevidst – med overlæg eller hensynsløst – er krigsforbrydelser.«

Bilag: Human Rights Watch video fra 2015, ca. 4 min.

<https://www.youtube.com/watch?v=zWHzF5UFFvk>

Tysklands 'Welt am Sonntag' sætter forbindelse mellem kriserne i Deutsche Bank og de italienske banker

17. juli 2016 – En lang artikel med titlen »Drama Infernale« i *Welt am Sonntag* den 17. juli præsenterede grundlæggende set den tyske regerings vrede over Deutsche Banks cheføkonom David

Folkerts-Landaus krav om en genkapitalisering og en suspendering af EU's regler om »bank-bailin« (ekspropriering af visse typer af bankindeståender, -red.). Det gør artiklen ved at forbinde Deutsche Banks problemer med krisen i de italienske banker, men kan ikke komme uden om at indrømme dybden af disse problemer.

»Italien står foran en afgrund, der meget vel kunne vise sig dybere end nogen i landets historie, siden afslutningen af Anden Verdenskrig«, lyder det i artiklen.« »Det tog landet næsten et årti at komme tilbage til den økonomiske produktion, det havde i 2007.« Henved 15 % af lånene i banksystemet er uerholdelige; nogle af lånene er støttet gennem sikkerhed i ejendom, men ejendomsmarkedet har mistet 15 % af sin værdi siden 2010, så problemet er blevet værre. Der forekommer 6,3 selvmord pr. 100.000 borgere pr. år, næsten alle af økonomiske grunde. Problemerne stammer ikke fra 2008 eller fra Brexit, men fra årtiers økonomisk stagnation. *Die Welts* søndagsudgave fremkom med den mening og brugte desværre hele afsnit på at spytte på Italien som en korrupt, kriminalitetshærgt, statsstøttet, bureaukratisk, ikke-reformeret og praktisk talt falleret stat. Ulig andre europæere, bemærker avisen syrligt, så anbringer italienere deres sparepenge i bankværdipapirer, så de er i alvorlig fare for at miste dem alle, når de italienske banker går konkurs. Opsparinger for henved 31 milliarder euro står på spil, heraf 5 milliard euro alene i Banca Monte dei Paschi di Siena.

Mange italienere mener, at euroen har ødelagt deres økonomi og levestandard, skrev *Die Welt*, og premierminister Matteo Renzi kunne af denne grund blive fordrevet af Femstjernebevægelsen (M5S).

Men for at komme til avisens virkelige pointe, bemærkede *Die Welt*, at ikke kun små, italienske sparere, men også store, tyske banker ville lide store tab i en generel bailin af insolvente banker i Italien. Deutsche Bank har 13 milliarder euro, der står på spil, rapporterer de og hævder, at dette er

grunden til, at Deutsche Bank og bankens storaktionær Black Rock kræver en europæisk bailout (statslig bankredning, -red.), uden en bail-in.

Merkels og Schäubels (og Bruxelles') vrede mod Folkerts-Landau blev indgående fremlagt. »Folkerts-Landau må forstå, at hans krav ikke bidrager til stabilitet i det europæiske banksystem.« Én tysk regeringsperson kalder ham for et »missil uden styring«. En »finansiel ekspert« fra Bruxelles klager over, at Renzi nu, når han presser på for at få sin italienske bailout, konstant kommer med udtalelser om, at Deutsche Bank er et større problem end de italienske banker, og Bruxelles og Berlin ser ikke gerne dette diskuteret.

Så Berlin er vred på Deutsche Bank, men kan ikke ignorere Folkerts-Landaus krav, skrev *Die Welt*. Renzi og Bruxelles skal efter sigende være i gang med at forhandle en kompromisplan for bailout, fordi Bruxelles ønsker, at Renzi skal fortsætte som premierminister og ikke ønsker, at Femstjernebevægelsen skal komme til.

Foto: Deutsche Banks cheføkonom, David Folkerts-Landau: 'Bankaktiernes kurstab er blot et symptom på et større problem.'

»Drama Infernale« ... og LaRouches initiativ for Deutsche Bank er eneste udvej

17. juli 2016 (Leder) – Verden konfronteres med et Drama Infernale, lyder overskriften til lederartiklen i økonomisektionen af søndagens udgave af det tyske Welt am

Sonntag. Ikke alene står det italienske banksystem umiddelbart foran en nedsmeltning, med 360 milliard euro i uerholdelige lån, men hele det europæiske finansielle system er ligeledes bankerot – med den derivat-tyngede Deutsche Bank øverst på listen – rapporterer de nervøst.

Men virkeligheden er langt værre, end selv denne oprørte redegørelse indikerer. Hele det transatlantiske finansielle system er gået op i limningen, bemærkede Lyndon LaRouche i en diskussion med sine medarbejdere i weekenden, og det blev viderebragt ved begyndelsen af udsendelsen den 16. juli, i Dialog med Manhattan Projektet. Dennis Speed fra LPAC opsummerede her LaRouches bemærkninger:

»Systemet giver ikke mulighed for et eneste sikkert punkt. Forlad jer ikke på nogen rationel respons fra nogen gruppe. Dette her står på randen af en generel, global krise. Derfor er folks adfærd den, at de går totalt i panik; man vil ikke få nogen rationel respons på dette tidspunkt. Forsøg ikke at forlade jer på nogen, forsøg ikke at udvælge nogen person. Dette er en nødsituation med et problem, der haster, og vi må håndtere det ud fra dette standpunkt.«

Denne nødaktion er centreret omkring LaRouches krav om at bruge en engangs-redning til at reorganisere Deutsche Bank, baseret den myrdede bankier Alfred Herrhausens principper, for at indlede en transformation, med baggrund i en konkurs, af hele det transatlantiske finansielle system og udløse reel, menneskelig produktivitet.

I en yderligere diskussion i søndags udtalte LaRouche:

»Vi må have en positiv politik med en hyperaktiv produktivitet. Man må skabe produktivitet, reel produktivitet, ikke, at nogen holder på deres penge, eller deres penge til at spekulere for. Og spørgsmålet er: Vil vi skabe de elementer af produktivitet, som behøves for at komme fri af det, der er sket med os, gennem folk, der har forsøgt at undertrykke ting

og gå uden om ting hele vejen? Dér kommer problemet ind. Hvis man ikke hævder en politik, baseret på disse principper, vil man igen havne i det samme, gamle rod.«

»Vi må vinde indflydelse på alle personer«, fortsatte LaRouche, »for hvis der ikke er enighed mht. hvad det er, man skal varetage, så får vi anarki. Og det betyder at gå tilbage til nulpunktet, eller under nulpunktet. Det er problemet. Det er spørgsmålet. Dette er, hvad man må respondere til. Hvis man ikke responderer til det, er man ingenting, så har man totalt smidt enhver fornuft ud. Og dette er den eneste måde at håndtere dette på.«

I vores internationale kampagne for at gennemføre LaRouches dramatiske Deutsche Bank-initiativ, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, løber vi ind i uventede grader af raseri i befolkningen i hele Europa, imod Deutsche Bank og alle bankierer, et raseri, som står i vejen for deres forståelse af LaRouches krav.

»I Tyskland havde vi en uventet, virkelig uventet bølge af had mod Deutsche Bank«,

bemærkede Zepp-LaRouche.

»Konservative industrifolk, mangeårige tilhængere (som man aldrig ville have forventet ville sige noget sådant), de reagerede totalt voldsomt og sagde: 'Lad dem gå bankerot! Luk dem ned! Hvorfor skulle vi bruge én krone mere på at redde disse kriminelle slyngler?' Og jeg mener, at det er det, folk ikke rigtig kæmper sig igennem.

For Herrhausen-princippet handler ikke bare om at redde Deutsche Bank; det er, at man har en pistol for panden og siger: Enten accepterer I paradigmeskiftet, eller også går I alle ned, og vi går ned med jer. Men hvis I vil overleve, må I acceptere dette skifte. Og hvis vi havde en international kampagne – som vi har lidt af – men hvis vi havde en virkelig kampagne, ville presset blive større på den tyske regering,

som er dér, hvor presset må ende.»

Lyndon LaRouche understregede ligeledes betydningen af politikken for reorganisering af Deutsche Bank:

»Understreg det igen, for det er historien. Det er præcist, hvad I må håndtere, og det er, hvad I må kæmpe imod.»

**RADIO SCHILLER den 18. juli
2016:**

**Deutsche Bank handlingsplan//
Offentliggørelsen af de 28-
sider om Saudi-arabiens rolle
bag terror//**

Terror i Nice//

Kupforsøget i Tyrkiet

Med formand Tom Gillesberg

»Go Fly a Kite!« 'Helikopterpenge-syndromet' spredde sig blandt traumatiserede bankierer

16. juli 2016 – Citigroups cheføkonom Willem Buiter sagde på fuldstandig sindssyg vis til Bloomberg den 15. juli, at en »win-win«-politik for Europas centralbanker ville være udstedelsen af helikopterpenge. Buiter gjorde det klart, at han mener den fulde Weimarregerings udstedelse af »evighedsobligationer« til den Europæiske Centralbank, obligationer, der ikke alene ikke har renter, men heller ingen tilbagebetaling af hovedstolen, nogensinde; ECB trykker tilsvarende kontanter og anbringer dem i statslige konti. Dette er potentielt set ubegrænset – som Zimbabwe også opdagede for nylig – især, eftersom Buiter siger, at, mens ECB gør dette, bør de europæiske regeringer afskrive noget af deres gæld.

»Der er indlysende win-win-situationer, som vi kan få«, citeres Buiter. »En gældsopløsning hvis muligt ... og så en budgetstimulus med et veldefineret mål, der sluttelig skal finansieres gennem ECB, folkets helikopterpenge. I et land som Tyskland, hvor der er behov for investering i infrastruktur, annoncerer og gennemfører regeringen et storstilet investeringsprogram« og udsteder evigheds-obligationer »til centralbanken, der skaber det om til penge«, sagde Buiter.

Præsident for den amerikanske centralbank, Federal Reserve, i delstaten Cleveland, Loretta Mester, befandt sig i et interview den 12. juli under den samme vrangforestilling: »Vi vurderer hele tiden værktøjer, som vi kan anvende«, sagde

Mester til Australiens ABC. »I USA har vi brugt kvantitativ lempelse (pengetrykning), og jeg mener, at det har bevist sit værd. Så det er min anskuelse, at helikopterpenge bliver en slags næste skridt, hvis vi nogen sinde skulle finde os selv i en situation, hvor vi ønskede at være mere imødekommende.«

Og den tidligere vicedirektør i Federal Reserves bestyrelse Joseph Gagnon citeres for den mest fatale udtalelse: »Centralbanker og regeringer er faktisk én og samme ting.«

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche satte dette på sin rette plads. »Disse vild-øjede planer«, sagde LaRouche, »er svindelnumre i en grad, hvor de udelukkende kan forfølges gennem at føre krig. Der er simpelt hen ingen profit i banksystemet nu, og ingen produktivitet. Det kommer der heller ikke, før vi udrenser dem og starter på en frisk. Luk disse svindelforetagender ned – fjern dem. Erklær dem bankerot. Så kan man komme ind med kredit til et nyt system, der bygger på vækst.«

Det er den skarpe vending i politikken, som LaRouche har foreslået omkring tilfældet med Deutsche Banks krav om bailout – genkapitaliser i stedet banken på basis af en tilbagevenden til bankens tidligere formand Alfred Herrhausens politik for udvikling.

Opkomsten af nazismen på baggrund af Tysklands periode med hyperinflation/kollaps illustrerer LaRouches pointe med, at sådanne »vild-øjede planer« som helikopterpenge, blandt stormagter forfølges »udelukkende gennem at føre krig«.

Foto: 'Go Fly a Kite' – gå ud og sæt en drage op. Som børnene under Tysklands hyperinflation i 1920-erne selv har lavet af værdiløse pengesedler ... Helikopterpenge er ingen ny opfindelse. Det er konsekvenserne heller ikke.

Europæiske banker ved 'Sidste Udkald' før kollaps

16. juli 2016 – »Deutsche Bank må reddes, for verdensfredens skyld«, Helga Zepp-LaRouches chokerende advarsel om det kaos, der lurer bag Deutsche Banks krav om en ny, europæisk TARP-bailout, er i raket fart blevet cirkuleret til højtplacerede bankierere, økonomer og medier i hele Tyskland, Østrig og Italien. En af disse bankierere bekræftede over for Zepp-LaRouche i en diskussion over telefon den 15. juli, at hendes fremsatte krav, der placerer de London-centrerede europæiske banker »i allersidste øjeblik« før et kollaps, er korrekt, og mange bankierere ved det. I interviews til medierne »kaster de sand i offentlighedens øjne«, sagde han, med de ved, hvad der snart vil udløses over dem.

En anden kilde sagde til *EIR's* europæiske kontor i Wiesbaden, Tyskland, at behovet for at vende tilbage til Deutsche Banks myrdede, tidligere formand Alfred Herrhausens »traditionelle dyder« inden for bankpraksis, gentaget blev bragt på bane under bankens nylige generalforsamling for aktionærerne i takt med, at bankens marked og øvrige kapitalisering styrtdykkede. Zepp-LaRouches appel, der bygger på hendes mand, Lyndons LaRouches forslag, kræver, at Deutsche Bank skal genkapitaliseres med statslige midler, men at den skal udrenses ved at afskrive dens enorme mængde af giftige værdipapirer og ved at vende tilbage til Herrhausens politik for bankpraksis til industriudvikling og produktivitet.

Endnu en højtplaceret finansperson udtalte sig offentligt om den ekstreme fare for en europæisk nedsmeltning. Philipp Hildebrand, næstformand for Black Rock (der ejer 5 % af Deutsche Banks kollapsede aktier), sagde til *Tageszeitung* den

13. juli, at den nuværende krise i de europæiske banker er ekstremt farlig og »kunne føre til det værste«. Hildebrand søgte at lokalisere udløseren for nedsmeltningen væk fra Deutsche Bank og Tyskland, i Italien.

Men Deutsche Bank har et presserende behov for genkapitalisering. Samtidig med, at bankens cheføkonom David Folkerts-Landau kom med sine forslag til euro-bailout, og Angela Merkel og hendes finansminister Wolfgang Schäuble benægtede, at det skulle være nødvendigt at gøre noget, fik Deutsche Bank omkring 1 milliard euro i ny kapital fra Qatars kongefamilie, hvilket gør dem til den største aktieindehaver (10 %), foran Black Rock.

Ydermere har Deutsche Banks supervisionsbestyrelse skaffet sig af med Georg Thoma – der havde presset på for at få forebyggende undersøgelser og udrensninger af bankens illegale/umoralske aktiviteter – og har netop erstattet ham med Qatars fremstillede kandidat, Frankfurt-advokaten Stefan Simon.

Kilder i den amerikanske bankverden siger, at Deutsche Bank har behov for, ikke 1 milliard euro i ny kapital, men 7 – 10 milliard euro. *Handelsblatt* rapporterede den 15. juli, at Tysklands andenstørste bank, Commerzbank, også er i vanskeligheder. Den har måttet rapportere indtægter, der styrtdykkede hen over det seneste år med enorme marginer, 10 – 15 %, afhængig af bankafdeling. Den europæiske Centralbanks nulrentepolitik har bragt denne forhenværende kraftstation for lån til industrien ud på afgrundens rand.

EIR kæmper for de handlinger, som LaRouche foreslår, i både Tyskland og Italien, som er krisens centrale fokusområder. *EIR's* og LaRouche-bevægelsens kamp for at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven i USA er ligeledes af afgørende betydning.

Og i Danmark er det naturligtvis Schiller Instituttet, er fører

an i denne kamp for en bankopdeling, også i Danmark.

NATO har hidtil ignoreret Ruslands forslag om, at fly skal operere transponders over Østersøen

16. juli 2016 – Den russiske militæranalytiker Igor Korochenko, der er medredaktør af det *Russiske Nationale Forsvarsmagasin*, rapporterer, at NATO faktisk ikke udviser nogen interesse for det russiske forslag om, at alle militærfly skal operere transponders, når de flyver over Østersøen (Det baltiske Hav). Dette var det ene af to punkter på dagsordenen – idet det andet var NATO's militære oprustning i Østeuropa – som russerne fremførte på NATO-Ruslandsrådets møde i sidste uge, sagde han til Sputnik, men NATO var ikke rigtig interesseret i at diskutere dem.

»Rusland vil gerne vide, hvad grundene er bag NATO's beslutning om at deployere kampgrupper tæt på Ruslands grænser. Der findes ingen praktisk grund til det«, sagde han. »Men der var ingen dialog. Nato nægtede grundlæggende set at diskutere dette spørgsmål.« Mht. spørgsmålet om transponders, så er det afhængigt af, at NATO gør det samme, dvs., at dets fly også flyver med deres transponders slået til. »Alliancen sagde, at den ville studere Ruslands forslag. Hvad er der at studere?«, spurgte analytikeren. »Det er krystalklart: når transponders er slået til, ser NATO russiske fly, og Rusland ser NATO spionfly, der gennemflyver luftrummet langs med

Ruslands grænser. NATO udtrykte ikke noget ønske om omgående at føje blæk til aftalen.«

Foto: Russisk SU-27 kampfly ved Chkalovsk flyvestation i Kaliningrad-området.

Russisk militæranalytiker siger, angreb i Nice viser behovet for Putins forslag til internationalt samarbejde

16. juli 2016 – Victor Baranets, en pensioneret oberst og kendt russisk militæranalytiker, fremfører i en spalte i *Komsomolskaya Pravda* (tilgængeligt på engelsk af 'Russia Insider'), at angrebet med lastbil i Nice, Frankrig, viser, at alle må respondere positivt til Moskvas opfordring til en fælles indsats imod terrorisme. Problemet er, at Vesten, gennem NATO, i stedet er besat af tanken om en »trussel« fra Rusland og er i færd med at opbygge sine militære styrker, der intet som helst har at gøre med at stoppe terrorismen. »Jeg mener, at, i dag mere end nogen sinde, må alle lande respondere positivt til Moskvas opfordring til at skabe fælles globale specialtjenester, der kan infiltrere alle terrororganisationer«, skriver Baranets. »Tjenestens specialagenter skal infiltrere selv de mindste grupper, der endnu planlægger et terrorangreb.« I dag banker terrorismen på Frankrigs dør. I morgen er det måske Italien, Spanien eller

Portugal. »Verden konfronteres med en verdensomspændende terrorudfordring, og vi må give samme verden et velkoordineret svar. Selvfølgelig er det lovens håndhævelsestjenester, og her først og fremmest specialtjenester, der først skal tale. Jeg mener, at vi må tredoble og afbryde spionringe«, konkluderer Baranets. »Først da vil vi blive i stand til at gå op imod ondskenen.«

Ruslands udenrigsminister Lavrov og USA's udenrigsminister Kerry enes om køreplan for samarbejde i Syrien

16. juli 2016 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov lukkede sig inde til møder fra morgenen den 15. juli og til langt ud på aftenen, kun afbrudt én gang kl. 18 for i fællesskab at tage til den franske ambassade i Moskva for at underskrive kondolencebogen til ære for ofrene i lastbilsangrebet i Nice, Frankrig. Da de omsider dukkede frem til en fælles

pressekonference, skete det for at rapportere, at de var blevet enige om en ramme for amerikansk-russisk samarbejde imod terrorisme i Syrien.

»I modsætning til tidligere møder, hvor vi plejede at opremse problemer i vore relationer, så enedes vi denne gang om at udarbejde en køreplan for muligvis små, men praktiske skridt, der tilsigter at rette op på en temmelig usund situation i vores bilaterale samarbejde«, sagde Lavrov. »Vi har bekræftet målet om at eliminere trusler, som udgøres af Islamisk Stat, Nusra Front og andre terrorgrupper, og at standse tilstrømningen af støtte til terrorisme fra udlandet «, tilføjede han.

Kerry sagde, at disse skridt, *»hvis de blev gennemført i tillid, kan behandle to alvorlige problemer, som jeg netop har beskrevet, omkring afbrydelsen [krænkelser af våbenhvile fra både regeringen og al-Nusra]. Det er muligt at være med til at genoprette stilstanden af fjendtligheder, betydeligt reducere volden og hjælpe med at skabe rum for en ægte og troværdig politisk overgang.«* Ingen af dem ville beskrive, hvad det er for skridt, de er enedes om, men Kerry understregede, at de ikke er baseret på tillid. *»De udstikker specifikt definerede forpligtelser, som alle parter i konflikten må påtage sig, med den hensigt totalt at stoppe den tilfældige bombing af Assad-regimet og at optrappe vores indsats imod al-Nusra.«*

Lavrov istemte og tilføjede, at FN's Sikkerhedsråd og den Internationale Gruppe til Støtte for Syrien enstemmigt har identificeret ISIS og al-Nusra som terroristgrupper. *»De har tidligere historiske eksempler på, at visse regeringer forsøgte at kurre behageligt til terrorister, bejlede til terrorister og brugte dem til deres egne formål, med den hensigt at vælte regeringer i andre lande«,* og at denne indsats aldrig har fået gode resultater, som det ses i Afghanistan i 1980'erne, der førte til angrebene 11. september 2001 i USA, og i Libyen 11. september, 2011.

Foto: Udenrigsministrene Lavrov og Kerry lægger blomster ved den franske ambassade i Moskva, for at ære ofrene for terrorangrebet i Nice.

USA: Legendarisk oberst i den amerikanske hær sidestillede i 1990 mordet på DB's chef Alfred Herrhausen med mordet på præsident Kennedy

*16. juli 2016 – Oberst Fletcher Prouty (1907 – 2001; USAF, pensioneret), en legendarisk person inden for det amerikanske efterretningssamfund, og som var den første 'whistleblower' i forhold til korrumperingen af det amerikanske efterretningsetablisement med sin afslørende bog, *Secret Team*, skrev i februar 1990 en isnende artikel om det dengang nylige mord (30. nov., 1989) på Deutsche Banks formand, Alfred Herrhausen. Prouty sidestillede direkte mordet på Herrhausen med mordet i 1963 på præsident John F. Kennedy, og han gjorde det ganske klart, at han ikke købte ideen om, at Herrhausen skulle være blevet myrdet af »terrorister« og fremførte i stedet, at morderne var brikker fra en større, statslig efterretningstjeneste.*

Prouty skrev:

»Det er fuldstændig forbløffende, at spørgsmålet om det brutale mord på denne mand ... Alfred Herrhausen ... så pludseligt

er blevet droppet i nyhederne. Tysklands Deutsche Bank er uden nogen som helst tvivl én af de vigtigste banker i verden, og bankens bestyrelsesformand Herrhausen var én af bankprofessionen i hele verdens mest betydningsfulde talsmænd. Han ville have været en nøgleperson i alle udviklinger.

Hans død på det tidspunkt ... og den slående natur af hans død er hævet over enhver tvivl ... kan for nutiden i betydningsfuldhed ... sidestilles med præsident John F. Kennedys død i 1963.

I betragtning af tiden ... med den enorme kæde af begivenheder, der fandt sted i Sovjetunionen, i Østeuropa og i særdeleshed i Østtyskland ... er mordet på Herrhausen en handling, der har enorm betydning. Den kan ikke, og må ikke, blot fejes under gulvtæppet som blot 'endnu en terrorhandling'. Virkelige terrorister myrder ikke bankpræsidenter uden en specifik grund. De fleste terrorister er i virkeligheden blot betalte brikker og 'mekanismer' for store magtcentre. Et eller andet stormagtscenter ønskede Formanden for Deutsche Bank fjernet på denne dag, af en eller anden grund på netop denne måde, og som en lektion til andre. Der må ligge et stort budskab i den handling, der bragte hans død.«

Proutys syv sider lange artikel gik videre med at citere fra den tale, som JFK efter planen skulle holde i Dallas, Texas, den 22. november, 1963, samt den tale, som Herrhausen efter planen skulle holde i New York City den 4. december, 1989 – kun fire dage efter hans mord.

Brug 'de 28 sider' og undgå Frankrigs skæbne

16. juli 2016 (Leder) – Det er en stor ironi, at Frankrig er blevet ramt af et tragisk stik af sin tætte accept af Saudi-Arabien – og hermed også al-Qaeda i Syrien – lige så vel som, at Obamaregeringen er blevet tvunget til at frigive beviser, der har været hemmeligholdt i 15 år, på Saudi-Arabiens rolle i »al-Qaeda«-terrorangrebene i USA, den 11. september, 2001.

Den franske præsidentkandidat og leder af Solidarité et Progrès, Jacques Cheminade, understreger dette forhold i sin stærke erklæring (se: **»Stop kilden til terrorisme«**), om katastrofen i Nice. Frankrigs regering har heppet på al-Nusra Front (al-Qaeda i Syrien) imod den syriske præsident Assad. Den gav førsteprioritet til relationer med Saudi-Arabien, om hvem regeringen vidste, at de leverede våben, der skulle til al-Nusra og denne organisations aflægger i Syrien – lige indtil al-Nusras meget store og berygtede rekrutteringscelle i Nice udløste et dødbringende stød hjemme.

Samme tragedie fandt sted, med Bushregeringens oprindelige undertrykkelse af 'de 28 sider', der omsider blev frigivet i fredags, og som viser årelang saudisk assistance til al-Qaeda samtidig med, at angrebene 11. september blev planlagt og forberedt. Hvis dette hemmeligholdte afsnit var blevet frigivet sammen med resten af Kongressens 11. september-rapport fra 2002, kunne USA ikke være blevet inddraget i krig med Irak, »for at hævne 11. september«.

Nu er 'de 28 sider' omsider blevet tvunget frem af pres fra offentligheden, og deres offentliggørelse får ekstraordinær bred og fremtrædende mediedækning i hele verden. Dette giver

os en enorm åbning for at ændre hele den transatlantiske politik for bekæmpelse af terrorisme og til forhindring af krig, som Cheminade understreger – og ligeledes til at skaffe retfærdighed for ofrene for jihadisme.

Obamaregeringens Hvide Hus hævdede, mens de 28 sider blev frigivet – og fortsat med henved 150 redigeringer (overstreget af censuren) – at de ikke indeholdt »noget nyt«. Men i realiteten er helhedsbilledet i dette kapitel nyt; et langt mere fyldestgørende efterretningsbillede af en langt mere mangesidet saudisk operation for at assistere al-Qaeda, med det formål at undgå amerikanske operationer imod det.

New York Times, der anstrengte sig for at være enig med Obama, kunne ikke: »Men dokumentet, der blev frigivet fredag, er skånselsløst i sin kritik af den saudiske indsats for at underminere de amerikanske forsøg på at afmontere al-Qaeda i årene op til angrebene 11. september. Det fremstiller ydermere FBI som generelt set befindende sig i mørke mht. saudiske regeringsfolks manøvreringer internt i USA i denne periode.« Dette henviser til de sidste seks sider i kapitlet, som hidtil har været totalt ukendte for offentligheden. Overskriften i *The Times* var »Et overblik over saudisk indsats for at forpurre USA's aktion mod al-Qaeda«.

Intet nyt? Storbritanniens *Guardian* fremfører: »De såkaldte 28 sider indikerer et langt større netværk af forbindelser mellem al-Qaeda og den saudiske kongefamilie, end det hidtil har været kendt.«

En gennemgribende og helt ny undersøgelse kan nu være med til, at den amerikanske offentlighed kan se et nyt paradigme, et paradigme, gennem hvilket USA og hele Europa, inklusive Frankrig, kan komme ud af de seneste 15 års regimeskift- og terrorhelvede.

Dette betyder, at vi skal have en undersøgelse, der går et godt stykke tilbage til den nu afslørede 11. september-

fremmede, Prins Bandar's berømte »Al Yamama-aftale ('olie-forvåben') med Storbritannien, der leverede de hemmelige offshore-konti til så mange destabiliserings- og terroraktioner.

Det er, hvad vi nu har krævet. Det samme har familierne til ofrene for 11. september, der i går voldsomt angreb Obama for at forsøge at lukke døren i ansigtet på sandheden netop, som den er begyndt at åbne sig.

Vi henviser til nedenstående udstrakte dækning af 'de 28 sider' fra både vores danske hjemmeside og ligeledes fra LaRouche-bevægelsens ditto.

Vi anbefaler især LPAC's 56 min. lange featurefilm fra 2011, »Ten Years Later«. <https://www.youtube.com/watch?v=quYYA1wtUwc>

USA: Kongressen har nu frigivet 'de 28 sider': LaRouchePAC kræver en ny undersøgelse af terrorangrebene 11. september 2001

*15. juli 2016 (Leder) – Under enormt pres fra familierne til ofrene fra 11. september, fra et par modige medlemmer af Kongressen og fra LaRouchePAC, der har været forkæmper i forreste linje for denne historie siden 2009, har Efterretningskomiteerne fra Repræsentanternes Hus og Senatet endelig offentliggjort en redigeret version af de hemmeligstemplede 28 sider af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse (2002), der detaljerer den saudiske involvering i terrorangrebene den 11. september, 2001. Disse sider, der i 15 år er blevet holdt skjult for det amerikanske folk, må nu blive begyndelsen af en *de novo* undersøgelse, fra*

toppen og ned, af angrebene 11. september og den efterfølgende mørklægning. Lad denne sejr blive begyndelsen til et nyt paradigme for sandhed og ansvarlighed i USA. For evigt fremad!

**Bliv medlem af Schiller Instituttet
i dag!**

**Der er så meget, der skal gøres ...
Din verden har det rigtig skidt –**

Vi har løsningerne!

Læs vores danske dækning:

»Kongressen frigiver 'de 28 sider'« Inkl. pdf af siderne.

»Frigivelsen af 'de 28 sider' en strategisk sejr. Nu må vi have en ny undersøgelse.

Den 10. september, 2011, udgav LaRouchePAC en feature-film, »11. september, ti år senere, der undersøger de politiske, økonomiske og overordnede geo-strategiske motiver til angrebene 11/9«. *Må se!*

<https://www.youtube.com/watch?v=quYYA1wtUwc>

Vi henviser til LaRouchePAC's side med udstrakt dokumentation om organisationens årelange kamp for denne sag.

Red Deutsche Bank – red Europa og verden fra totalt, økonomisk kaos! Med Helga Zepp-LaRouches fascinerende analyse af de seneste 30 års politik. Dansk udskrift.

Den største fare, lige bortset fra en direkte Tredje Verdenskrig, ville være, at den transatlantiske sektor styrtede ud i kaos. Derfor fremkom min mand – der har en unik rekord for at have ret, mht. økonomisk forecasting, og mht. at komme med forslag til, hvordan en situation kan løses – med denne meget overraskende kommentar: at Deutsche Bank, frem for alle banker, skulle udvælges og reddes, denne ene, sidste gang, men ikke uden betingelser: De må omgående sættes under en form for konkursbehandling. En ledelseskomité bør have ansvaret. Og dernæst må banken have en ny forretningsplan, der må gå tilbage til den filosofi, som blev praktiseret af Alfred Herrhausen, der var den sidste, moralske bankier i hele Europa, og som havde en helt anden filosofi.

Download (PDF, Unknown)

Terror i Nice: »Stop kilden til terrorisme«.

Erklæring fra Jacques Cheminade, leder af det franske Solidarité et Progrès

Paris, 15. juli 2016 – Frankrig er atter blevet ramt af forbryderisk terrorisme.

Og atter udtrykker republikkens præsident, indenrigsminister og premierminister, med alvorssdyb stemme, deres sorg og deres vilje til at bekæmpe terrorisme, uden imidlertid at angribe de sande årsager til dette barbari.

Hovedårsagen er deres medskyldighed, med en politik, der støtter jihadisme som middel til at fremprovokere Bashar al-Assad-regimets fald, en politik, der er udtænkt af USA, UK, Saudi-Arabien, Qatar og Tyrkiet, og som nu vender sig mod os selv.

Hvad er det, der foregår i Nice? Siden 2014 har man vidst, at byen var blevet et rekrutteringscenter for jihadister, der skulle til Syrien. En rapport fra DGSI (Direction Générale de

Sécurité Interne) bemærkede endda, at Nice var blevet en »laboratoire-by«, til identificering og håndtering af »radikalisering«.

Det er med base i Nice, at Omar Osman, en fransk-senegalesisk gangster, der konverterede til islam, rekrutterede sin brigade af 50 til 80 franskmænd, der kæmpede i Syrien med al-Nusra (dvs. al-Qaeda i Syrien), om hvilke vores tidligere udenrigsminister Laurent Fabius i 2012, med upassende entusiasme, erklærede, at de »gjorde et godt stykke arbejde« med at bekæmpe Assad.

Det er også i Nice, at potentielle jihadisters færdsel frem og tilbage i saudiarabiske diplomatattachetasker blev afsløret. Den 7. april sidste år erklærede byens borgmester, Christian Estrosi, i et interview til RTL's radiojournalist, Olivier Mazerolle, at to personer, der stod opført i S-filen over radikaliserede personer, der krævede skærpet overvågning, var kommet ind i Frankrig »i et saudiarabisk følge«, og at »de nød total undtagelse fra inspektion« i Nices internationale lufthavn. Som svar på et spørgsmål fra Mazerolle, om politiet var blevet tvunget til at lade dem passere igennem, sagde Estrosi: »Ja, og jeg ved, at nogle af dem var meget chokeret og lod dette vide, og at de efterfølgende måtte bære konsekvenserne heraf.«

Regeringen kan ikke længere praktisere fodslæb om dette spørgsmål og risikerer således, ligesom Tony Blair, i dag eller i morgen at befinde sig i en situation, hvor de skal stå til regnskab for deres handlinger foran en Chilcot-kommission, eller værre endnu, foran en domstol.

Øjeblikket er kommet til hurtigt at genetablere vore relationer med Bashar al-Assad for at påbegynde en fornyet grundlæggelse og genopbygning af Syrien; til sammen med Rusland i fællesskab at agere for at bekæmpe denne trussel; og til kraftigt at tilskynde USA til at gøre det samme.

Vore politifolk, vort militær, vore folk i reserven og blandt det lægelige personale gav Nice en lektion i solidaritet og borgerånd. Lad os vise os værdige til republikkens værdier og til at vise ofrene behørig respekt ved at standse denne dystre oprensning af angreb og afværge spøgelse af splittelse i vort land, en grasserende radikaliserings, der ville kuldaste vores dybe, ligevægtige vilje til at leve sammen.

Foto: Folk lægger blomster på Promenade des Anglais i Nice.

**Red Deutsche Bank for at
finde en løsning, der vil
redde menneskeheden!**

**LaRouchePAC Internationale
Fredags-webcast, 15. juli
2016**

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, det er almindelig kendt blandt absolut alle i det internationale finansielle samfund, og i alle regeringer og blandt alle relevante personer i politiske stillinger i den transatlantiske sektor, at det, jeg nu siger her, er absolut sandt. Med andre ord: bankiererne og de ansvarlige personer i det internationale finansielle system

alle er klar over, at dette system er absolut bankerot; håbløst bankerot. Det står umiddelbart foran en nedsmeltning, i langt større skala end den, der fandt sted i 2008, af den meget simple grund, at alle de indikatorer, der var til stede, før Lehman Brothers og AIG gik ned, er til stede nu, men i langt større skala.

[Vi arbejder på en dansk oversættelse af hele webcastet. Bliv på kanalen!]

Engelsk udskrift:

SAVE DEUTSCHE BANK TO FIND A SOLUTION THAT WILL SAVE MANKIND!

**LaRouche PAC International Webcast
Friday, July 15, 2016**

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's July 15th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast on larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Benjamin Deniston; and we're joined by a very special guest, via video, Mrs. Helga Zepp-LaRouche. Helga Zepp-LaRouche is the founder of the Schiller Institute, and also Chairwoman of the German BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, Civil Rights Movement Solidarity) political party.

Helga LaRouche is joining us tonight to discuss the initiative that she and Mr. Lyndon LaRouche have taken this week to act in a very decisive manner to avert World War III and a global economic blow-out. This concerns the situation that Deutsche Bank now finds itself in.

I would like to begin by reading a Statement that Mrs.

LaRouche issued a few days ago, on July 12th of this week. We will then follow that Statement by a discussion with Mrs. LaRouche herself. In the Statement that Mrs. LaRouche issued, titled "Deutsche Bank Must be Rescued, for the Sake of World Peace," Helga wrote the following:

"The imminent threat of the bankruptcy of Deutsche Bank is certainly not the only potential trigger for a new systemic crisis of the trans-Atlantic banking system, which would be orders of magnitude more deadly than the 2008 crisis, but it does offer a unique lever to prevent a collapse into chaos.

"Behind the SOS launched by the chief economist of Deutsche Bank, David Folkerts-Landau, for an EU program of EU-150 billion to recapitalize the banks, lurks the danger openly discussed in international financial media, that the entire European banking system is {de facto} insolvent, and is sitting on a mountain of at least EU-2 trillion of non-performing loans. Deutsche Bank is the international bank, with a total of EU-55 trillions of outstanding derivative contracts and a leverage factor of 40:1, even outdoes Lehman Brothers at the time of its collapse, and therefore represents the most dangerous Achilles heel of the system. Half of Deutsche Bank's balance sheet, which has plummeted 48% in the past 12 months and is down to only 8% of its peak value, is made up of Level-3 derivatives, i.e., derivatives amounting to circa EU-800 billion without a market valuation.

"It probably came as a surprise to many that Lyndon LaRouche

called today for Deutsche Bank to be saved through a one-time increase in its capital base, because of the systemic implications of its threatened bankruptcy. Neither the German government with its GDP of EU-4 trillion, nor the EU with a GDP of EU-18 trillion, would be able to control the domino effect of a disorderly bankruptcy.

"The one-time capital injection, LaRouche explained, is only an emergency measure which needs to be followed by an immediate reorientation of the bank, back to its tradition which prevailed until 1989 under the leadership of Alfred Herrhausen. To actually oversee such an operation, a management committee must be set up to verify the legitimacy and the implications of the obligations, and finalize its work within a given timeframe. That committee should also draw up a new business plan, based on Herrhausen's banking philosophy and exclusively oriented to the interests of the real economy of Germany.

"Alfred Herrhausen was the last actually creative, moral industrial banker of Germany. He defended, among other things, the cancellation of the unpayable debt of developing countries, as well as the long-term credit financing of well-defined development projects. In December 1989, he planned to present in New York a plan for the industrialization of Poland, which was consistent with the criteria used by the Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW) for the post-1945 reconstruction of Germany,

and would have offered a completely different perspective than the so-called 'reform policy,' or 'shock therapy', of Jeffrey Sachs..."

Helga completes this Statement by saying:

"Herrhausen's assassination has gone unpunished. However, there exists 'the dreaded might, that judges what is hid from sight,' which is the subject of Friedrich Schiller's poem {Die Kraniche des Ibykus}. The Erinyes have begun their dreadful dance.

It is now incumbent upon all those who, in addition to the family, have suffered from the assassination of Herrhausen, upon the representatives of the Mittelstand, of the German economy and the institutional representatives of the German population, to honor his legacy and to seize the tremendous opportunity which is now offered to save Germany."

With that said, Helga, would you like to follow up at all with any opening statements?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Well, I think that it is absolutely known to everybody in the international financial community and to all governments and all relevant people in political positions in the trans-Atlantic sector, that what I'm saying there is absolutely true. In other words: the bankers and [those] responsible for the international financial system all know that this system is absolutely bankrupt, hopelessly bankrupt. It's about to blow up in a much, much bigger way than 2008, for the very simple reason that all indicators which were there before

Lehman Brothers and AIG went under, are there, but much more.

The famous instrument box which they were using, or pretending to use, in 2008, has been used up: quantitative easing, zero interest rate, negative interest rate, helicopter money. Right now you have the situation – and we have this from

extremely reliable contacts in the banking community who agree with us – where all the central banks are printing money, paper

money, like crazy, because they know perfectly well that helicopter money is not just electronic, but if you would have a

banking run right now, the whole thing would evaporate within a

very short period of time, in hours.

This is a situation where if you have an uncontrolled, chaotic collapse, which is right now eminently possible, because

you have several [inaud 0:07.39]. Not only Deutsche Bank.

You have the Italian Banking sector about to blow. You have the

British situation after the Brexit. The entire European banking

system is absolutely bankrupt. If you had an uncontrolled collapse, well, as one banker told us, after he read this statement of mine, he said, "If this is not remedied in the short

term, we are looking towards a Europe of chaos, disorder, and revolution."

The biggest danger, apart from World War III directly, would

be a plunge of the trans-Atlantic sector into chaos. Therefore,

my husband – who has a unique record of being right, in terms of

forecasting, and being unique, in terms of coming up for proposals how to remedy the situation – made this very

surprising comment: that Deutsche Bank, of all banks, should be singled out, they should be saved, one last time, but not without conditions: They must immediately be put in a sort of receivership. A management commission should be in charge. And then they need a new business plan, which must go back to the philosophy of Alfred Herrhausen, who was the last moral banker in all of Europe, and who had a completely different philosophy.

We had all kinds of reactions about that. It turned out the banks are much more hated than meets the public eye. People said, "Let these banks go bankrupt! Why don't you just close them down? Nationalize them! Bankrupt them!" You had an outpouring of anger coming from people you would not expect it – conservative industrialists, politicians who normally are not speaking in radical tones at all – but what came out was an explosion of anger.

It is very easy to be angry about the situation. If this thing collapses in an uncontrolled fashion, all the life-savings of people will be ruined. The majority of the people will have to pay, and this will be associated with poverty. Millions of people dying. This is not a joke.

It's not enough to be "against" something; even if banks have behaved completely criminal and immoral. Deutsche Bank is spending right now such enormous amounts of money on legal fines for illegal activity from LIBOR swindles, all kinds of shady

operations, so that they had to write down their profit warnings.

It's not the question of "doing a favor" to Deutsche Bank. Not at

all! The question is: you must find leverage; how to bring this

thing in order, before the whole thing ends up in a collapse, causing an absolute uncontrollable situation.

That is why the reference to Alfred Herrhausen is really

extremely important, because he was the head of Deutsche Bank. He

was a banker. Deutsche Bank had a different policy, and therefore, when you say, "We have to back to the philosophy of Alfred Herrhausen," at least the older generation knows exactly

what that means. Therefore, I think we should really spread this

and force people to put pressure on the situation, that this is

being done. You have to "unwind" the outstanding derivatives. You

have to deal with the situation that Deutsche Bank has EU-55 trillion in outstanding derivatives. Half of their balance sheet

is without market valuation, which means that it's practically worth nothing, because you can't really sell it.

If you have an uncontrolled collapse, then that could be

really what brings down the whole thing in a chaotic way. If you

go the way Mr. LaRouche has proposed, then you can have an orderly resolution of this bankrupt system, and replace it with

one which is in the interest of the people. So, it's not just a

technical proposal. Several people, in response to my

statement,

said, "This is probably the very last chance we have to prevent a catastrophe."

OGDEN: I would like to get a little bit more into the significance of the role played by Alfred Herrhausen in a moment;

but before we get to that, Helga, maybe you also say a little bit

more about what the strategic context of this intervention is, especially from the standpoint of the role that [inaud 13:06] play, not only as the only viable economy in Europe right now, but also the emphasis that Mr. LaRouche has placed on the relationship between Germany and Russia, being the only means by

which we can prevent the outbreak of a thermonuclear conflict.

ZEPP-LAROUCHE: Well, people have now all kinds of proposals,

like "Tobin Tax," "tax the speculators" – all these proposals are floating around. What they don't consider, is that when we're

taking about banking, we're not talking about money or financial

questions; we're taking about the physical pre-condition for a society to exist. Fortunately, the German economy, despite all of

these paradigm shifts which have occurred in the last 25 years to

the worse, the German economy is still an economic powerhouse.

You still have a very large concentration of very productive middle-level industry. Middle-level industry is normally where all the patterns are made, the technological innovation occurs.

That is really the backbone of the productive economy.

The question is: this German economy, without which

all of

Europe would not function, absolutely must be protected, and not

only be protected, because right now, it is already many, many small firms which are in danger. There are other factors, like the crazy [nuclear] energy exit of Mrs. Merkel, which has increased the price of energy tremendously, but the German economy is sort of weakened; but it is still the absolute crucial

factor because in Germany you have a lot of the industrial potential which is needed not only for all of Europe, but in order to get the whole question of Eurasian cooperation on a sound ground, you need the German economy. The whole question of

the German-Russian cooperation, German-Chinese cooperation in the

development of the Eurasian Silk Road, is absolutely crucial.

So, the question is the productivity. And what has happened

with the paradigm shift of all the successors of Herrhausen – I

don't want to name all of them – but all of them went into this

high-risk maximization of profit no matter what. Ackermann wanted

25% profit, preferably every month; and they went into these completely crazy derivative operations, so that Deutsche Bank is

today {the} leading bank in terms of derivative exposure. With \$55 trillion in outstanding derivatives, that's with a GDP of the

German economy of \$4 trillion a year; it's more than 10 times more, even 12 times more the GDP of the German economy. So

Deutsche Bank long has stopped to be Deutsche Bank; it's now operating from London, from New York. It has become one of the most aggressive investment banks in the world. But if it goes bankrupt, which it could at any moment; and that's why the

chief

economist Mr. Folkerts-Landau put out every day since Sunday, he

put out an urgent call saying this recapitalization of the European banks must occur, or else calamity will happen. If Deutsche Bank would go under, the German economy – and with it,

all European economies – would collapse; and therefore, it's not

a question of choice. Obviously, to just put out more bail-out packages per se, as the ECB [European Central Bank] and the EU Commission have done in the past, is completely useless because

it makes the problem worse. Right now, it has reached the limit;

because after helicopter money, what else do you want to do?

It is not a choice; it is a life and death question, not

only for Germany, but really for the entire trans-Atlantic sector.

OGDEN: Now, you have emphasized that the circumstances around the assassination of Alfred Herrhausen continue to be a crime that the truth has not yet been told fully about. It's something that in the United States, we can relate to the assassination of John F. Kennedy, in terms of the magnitude of what this meant for the turning point in the policy of Germany at

that time. Obviously, it was in the context of the collapse of the Berlin Wall in the beginning of November 1989, and just less

than one month later, at the very end of November, November 30th,

Herrhausen was assassinated in a very sophisticated attack on his

convoy as he was travelling from his home to the Deutsche Bank headquarters. You said, Helga, in an article that you wrote in

1992 titled, "New Evidence Emerges in the Herrhausen Assassination Case," you said, "The key to the motive behind Herrhausen's assassination lies in 11 pages of a speech he was to deliver in the United States only four days after he was ambushed. The speech contained Herrhausen's vision of a new kind of relationship between eastern and western Europe, which would have fundamentally altered the world's future course." And then you have a quotation from the speech, which I think is shocking when we go back and read that today, in consideration of what Mr. LaRouche and you were also both advocating for at that time. What he said, or what he was to say, in that speech that was never delivered, was the following:

"There should be assurances that the new credit will flow into specific, promising projects. It is therefore advisable that the export guarantees which the German Federal government wants to expand, be tied primarily to specific projects. In this connection, at this year's annual meeting of the IMF and World Bank in Washington, I proposed setting up a development bank on the spot; i.e., in Warsaw. Its task would be to bundle the aid and to channel it according to strict efficiency criteria. My vision is that such an institution could function somewhat like the Deutsche Kreditanstalt für Wiederaufbau, which traces its origins back to the Marshall Plan."

So, when you compare that speech that Herrhausen was about

to give four days after he was assassinated, to what Lyn said in his speech in West Germany at the Kempinski Hotel in 1988, when he forecast the reunification of Germany and the collapse of the Berlin Wall, he said:

"Let us say that the United States and western Europe will cooperate to accomplish the successful rebuilding of the economy of Poland. There will be interference in the political system of government, but only a kind of Marshall Plan aid to rebuild Poland's industry and agriculture. If Germany agrees to this, let a process aimed at the reunification of the economies of Germany begin; and let this be the {punctum saliens} for western cooperation in assisting in the rebuilding of the economy of Poland."

So, I think in the context of this speech that Herrhausen was about to deliver in New York, his cooperation with Helmut Kohl in terms of the reunification of Germany; and also the fact that he was on record calling for the debt relief – at least a partial debt relief, if not a full debt forgiveness of the Third World countries. He had met with the President of Mexico in 1987; he had surprised the world by delivering a speech at the World Bank in 1987 calling for the forgiveness of the debt of the Third World. All of these are right in parallel with what you and Lyn were advocating for, going all the way back to 1975, back to

the

Operation Juarez and also with this Marshall Plan Productive Triangle proposal at the fall of the Berlin Wall. So, I think that certainly puts his assassination in the correct context to

understand {qui bono}. Who benefitted from the fact that he was killed?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think I would to take it a little bit

back, because this is not just a question of a murder which occurred 27 years ago. I want to recall what the period was, because most people have forgotten that Germany was not always unified; that the Berlin Wall came down. But this was one of the

most traumatic developments in the post-war period. You remember

that you had the peaceful demonstrations in the G.D.R. [East Germany], the Monday demonstrations; the Warsaw Pact still existed, and it was not clear what would happen. Would this lead

to another 1956 like in Hungary, or a new Prague Spring, where Russian or Soviet tanks come? Then the wall came down, and Mr. LaRouche had this idea about the German unification which you referenced, which he presented in the Kempinski Hotel in 1988; so

we had a plan. We put out immediately this proposal for the German unification, to have a mission; to have the Productive Triangle to take the region from Paris, Berlin, Vienna – the economic powerhouse of the world at that time – and develop corridors into eastern Europe to transform Europe. We were the only ones who had any idea, because we were the only ones who even had an inkling that the Soviet Union would collapse; which

Mr. LaRouche had already proposed in 1984. He said, if the Soviet

Union sticks to their military policy of the Ogarkov plan, which was basically the idea to gain world dominance; then they will collapse in five years. And I can assure you, not even the German government had any idea that unification would be real; even if that was the primary political goal of the entire post-war period. Then the Wall came down; and in the official documents which the German government published ten years later, they admitted they had no contingency plan for the case of German unification. Can you imagine that? That was the policy goal number one to have German unification; and they had no plan. But we did have a plan.

So, then developments became extremely traumatic. On the 28th of November, Helmut Kohl did probably the most important step in his entire political career by putting forward the 10-point program. This was not yet a program for German unification, but it was a medium-term plan for the moving closer together of the two German states; the West German and East German states in a federation. But he did that without consulting the Allies, and he did it without even consulting the liberal coalition partner, Mr. Genscher; but it was a first baby step in the direction of two German sovereignties. We know now that Francois Mitterand put an ultimatum to Kohl and said, either you give up the German D-mark and its being replaced by a European common currency – what became the euro – or we will not agree to German unification.

Two days after Kohl had put out this 10-point program, Herrhausen was assassinated. Everybody in the German elite at that point – and we talked to many people at that time – said

this is not just an assassination, but since Herrhausen was the closest advisor to Kohl, this was a message to Kohl. Don't stick your head out; do not dare to pursue and assert sovereignty. Because Germany in the entire post-war period was an occupied country; and at that time the saying went, "The best-kept public secret of NATO is that Germany is an occupied country and will remain an occupied country." So by Kohl making this tiny baby step in the direction of sovereignty with the 10-point program, that obviously was the contributing factor why this assassination occurred. As you said, if Herrhausen would have made this speech in New York in the following week, you would have had a proposal coming from the leading banker which was practically in principle identical to what Mr. LaRouche and I proposed at the time; namely, that the unified Germany should take Poland as an example for the economic transformation of all the other countries of the Comecon.

Then naturally, everything went haywire. The following EU summit in the beginning of December in Strasburg, everybody started to attack Kohl; and in an interview later, he said these were the darkest hours of his life. The circumstances were such that despite the fact that Kohl knew that the euro would not function, he said this is against German interests; and he knew absolutely that you cannot have a European common currency

without political union. So, he knew it wouldn't function; he knew it was against German interests. But he was forced by the circumstances to accept it, because you had Bush, Sr. who had the policy of containment of Germany in the EU. It is well established that originally Bush was against the German unification; and only because such more experienced political advisors like Brent Scowcroft told him if you are now against German unification, then the United States will lose all influence in Europe, so we have to basically agree to it. But let's make sure Germany gets contained. And that is what led to the infamous EU Maastricht agreement, which was the beginning of turning the EU into an imperial adjunct of the Anglo-American system. Helmut Schmidt, the late German Chancellor, in an equally surprising interview recently before he died, said the whole Ukraine crisis, which is right now what could be the trigger point for a war with Russia; really started at the Maastricht agreement, because this is when the EU decided to do exactly what NATO has been doing ever since. Namely, to go for an eastward expansion and move the EU and NATO just up to the borders of Russia.

So, the decision which was made in these really traumatic weeks and month, set the course; and if Herrhausen had been alive and advised Kohl, these conceptions could have been implemented and history would not be at the point where we are now. So, the Herrhausen assassination not only meant the lost chance of 1989; everybody agreed at that time this was an historic chance that happens at best once a century. I called the star hour of

Germany, because if you had the unified Germany developing a peace plan for the 21st Century together with Russia, the whole

world would look completely different. But as I said, all the successes of Herrhausen went in the direction of high-risk speculation, globalization, money for money's sake, the rich become richer, the poor become poorer, and all the problems we have today. All the problems we have today are not just caused by

this one assassination, but the assassination is symptomatic for

the paradigm shift to the worse.

It's a murder which is unpunished; the so-called murderers,

the third generation of the Red Army Faction probably never existed. There was even in the first German TV channel a documentary which said there has never been any evidence that any

of the persons who supposedly were the murderers, ever really existed. So, the {qui bono} – well, it's the financial oligarchy

which profited; and it really has the smell of something quite different – of an intelligence operation – as many of the leading figures who did not fit the Yalta norm were assassinated.

But with the Herrhausen case, as you said, for Germany this is as

important in terms of paradigm shift as the assassination was of

John F. Kennedy.

And right now, when the entire banking system is absolutely

at the verge of collapse, it is the last moment to do justice and

really go back to the policies of Herrhausen. Even so, almost nobody knows anymore what real industrial banking is, because they are so money-greedy and absolutely suckers for the latest

profit, that it would be a real uphill battle. But that battle must be fought if Europe and Germany and the rest of the trans-Atlantic sector are to survive; and probably beyond that, much of the world.

BEN DENISTON: Well, I think just looking at this transition period, I know that you and Mr. LaRouche had both made a warning that I think is very appropriate just to state in this context.

That around the fall of the Wall, this lost chance of '89, you had explicitly said to the world, if we attempt this bankrupt, collapsing Soviet system with an equally bankrupt trans-Atlantic

system, you're going to head to a collapse that's worse than what's happening now. I'm paraphrasing you; you might know more

exactly how you stated it. But it seems like that really bridges

this whole process from '89 to what we're seeing today as the culmination, the expression of what you warned of at that time. I

think a challenge we have is to get across the importance of acting now on the level needed to make this shift we're talking

about. What Lyn has laid out with this reform program for Deutsche Bank is the beginning out of this new paradigm. I think

it's important to see it as an intervention in this whole collapse process you both had warned about and forecast this would be the consequence of failing to act then. That should give

us greater impetus to know how important it is to act now while

we still have the chance.

ZEPP-LAROUCHE: I remember that at that time, you had the problem of the Bush administration, Margaret Thatcher, Francois Mitterand, who absolutely really ganged up to prevent Germany from assuming any such role of having an independent policy; especially in respect to Russia. They were always saying, "Oh, the West has won over communism." The only other person outside of us who totally contradicted them was John Paul II, the Pope of the time; who said, the people who now are triumphant and say the market economy is winning over communism, are absolutely wrong.

If you don't believe it, look at the condition of the Third World, to see that the West has not won; because the moral condition of the developing countries speaks to the contrary.

Naturally, that is all the more true today; because if you look at the inhuman treatment of the refugee crisis, for example.

They are still coming by the hundreds, every week by the thousands, over the Mediterranean; drowning. Even more are starving and dying of thirst and lack of water trying to cross the Sahara. That is also the condition of this system. The system

is what causes all of this; and therefore, it is absolutely high

time that we come to the question of how can we – as a human civilization – give us an economy and a financial system which is adequate to human beings? And I think it's very important that

we go back to the question of what is actually the creation of wealth? Is it what Margaret Thatcher said, is it the ability to

buy cheap and sell expensive? The famous speaking of Margaret

Thatcher being the daughter of a grocery trader, or is it the possession of raw materials? Or is it the control of the financial system? No; it's not. The only source of wealth is the creative power of the human being; and when that creative power is applied, then you have scientific and technological progress. That is then leading to an increase of productivity in the economy.

That has been the battle between the American Revolution and the British Empire; between the free-traders and people like Alexander Hamilton who insisted that it is the creative power of labor which causes the well-being and the living standard and the longevity of the people. That was the philosophy of Friedrich List, the great German economist, who is now the most famous economist in China, by the way. That was the policy of Friedrich List and Henry C. Carey, the advisor of Lincoln; who both advised and through such people as Wilhelm von Kardoff, who was the head of the German industrial association in the time of Bismarck. Who changed the mind of Bismarck from being a free-trader into being an absolute believer in a protectionist system and the idea that you have to further the productivity and creativity of your own population as the only source of wealth.

So, there is a lot of history involved; and what we are really talking about is taking Germany back to the ideas of Bismarck, of Friedrich List, of Henry C. Carey, of Dr. William Lautenbach, who in 1932 presented a plan to the Friedrich List Organization in Germany which was identical with what

Roosevelt

had proposed with the New Deal and the Reconstruction Finance Corporation, Glass-Steagall, Bretton Woods. That was all in these

proposals by Dr. William Lautenbach, who as history knows, unfortunately were not taken up; but instead you had Hjalmar Schacht, you had Hitler, you had before Mussolini, Franco, Petain, and you are in bed with fascists.

The question today is, can we, in time, go back to those

conceptions which have proven to be productive and valuable for

the economy; or are we plunging into a catastrophe of new fascism

and new wars? So, on this question of Deutsche Bank, most people

are so in the day-to-day making money, profits, and balance sheets, and having dollar notes coming out of their eyes, that they have forgotten that there is something much more important

about human life. And that is the happiness of people; the common

good of people.

The reason why in this call to honor the memory of Herrhausen, using this crisis of Deutsche Bank now as a real paradigm shift to go back to these policies; why I mentioned the

great poem by Friedrich Schiller "The Cranes of Ibykus." And by

the way, I would really urge our audience right now, who probably

are not familiar with that poem, we have a translation which we

can put on the website so it's easily accessible. But this poem

is so powerful; it's written by Friedrich Schiller. It discusses

not only the murder of the beloved poet Ibykus, but more importantly even, it discusses the power of nemesis; the power of natural law, which is a power which works in reality. It's not that God punishes every little thief who steals something immediately by chopping off his hand; but it is a power which revenges great injustice. And this poem discusses this in a very beautiful way by resorting to the Greek nemesis, this idea which was used in great Greek dramas to demonstrate this principle of the Erinyes. That there is this power that revenges this murder and other injustices; that there is a higher power than the arbitrariness of people's will. The poem is very, very powerful.

As a matter of fact, I would even urge you to learn German, just to read and understand that poem; because it teaches something about history. I think right now the Erinyes, those goddesses of revenge which Friedrich Schiller has in this poem marching in the amphitheater – in circles – they are bringing forward this higher power by the prism of the poem. It's a very, very powerful way of reminding people that there is a higher power than what people think when they read the daily newspaper. So, please make the effort. Read it; in English if you have to, but read it in German because there is another dimension to history than what people think. And only if you bring this forward this inner strength, this inner power which people have almost lost in the trans-Atlantic sector because people small. They feel impotent,

they feel helpless. But what we have to unleash is exactly this inner strength so that people really become truly human again, and take the history and the destiny in their own hands. And that's exactly what the message is of Friedrich Schiller; who always thought that man is greater than his destiny by resorting to these kinds of inner powers and higher authorities than the laws of money.

OGDEN: Well, you cited the Ibykus principle in your keynote speech to the conference that you hosted three weeks ago in Berlin; this extraordinary conference. But I thought in that context also, you made it very clear that history is working according to a higher law. That conference came just days after the Brexit vote which shocked everybody and threw all of Europe in disarray. But you said, this is the Erinyes principle in action. Tony Blair lied to get us into the Iraq War. The Iraq War set off a series of regime-change operations in the Middle East that have completely destabilized this region. That has, in turn, created this refugee crisis; and now you have the Brexit and the disintegration of Europe as the Erinyes beginning their dreadful dance, as you said in this statement once again.

I think that's also highly relevant in the context of the anticipated news today, where people have read in the press that the 28 pages, which we have fought for years to force the release

of these 28 pages; the reports are in the press that these very well could be released today. In what form, we don't know; how heavily redacted, we don't know. But again, this is the Erinyes acting, and it's our responsibility to understand this as a principle of history; and to continue to understand that the moral arc of the Universe may be long, but it does bend toward justice. I think Martin Luther King also understood what Friedrich Schiller was getting at in this poem, as you said.

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think that having said that, I want to come back to the absolute need to find a handle; because right now the problem is, nobody has a handle on how to intervene with this financial crisis. And if the proposal of Mr. LaRouche is taken seriously, you have a way of dealing with the consequences of avoiding the dangers of an uncontrollable collapse. You have to untangle this; you have to shut down this derivative system; you have to shut down the bubble. You have to do it in an orderly manner, because there's no point to just say let's just close it down or tax it or whatever. You have to find a skilled level of how you take management of a bank – in this case, the Deutsche Bank; you have to put in a supervisory management commission which has to evaluate the validity and integrity of the outstanding obligations. Many of the derivatives have much more than two parties; they have two, three, four, and more parties. You have to untangle that. You probably have to write down the nominal value of these outstanding obligations. That way, you

can

put a new basis, a new business plan for the bank which is in cohesion with the idea of credit policy in general. But you have

to start to do that somewhere. The Herrhausen history and tradition is exactly what makes it very practical. We are not proposing something completely outlandish, utopian; this was the policy of Deutsche Bank at one point.

So therefore, I want to bring it back to this point; and I

would really urge all the people who are watching to make sure this proposal is being distributed to all institutions which have

anything to do with the economy, with industry, with people in political positions who should take care of the common good. And

make sure that we get a serious debate. I know that in both election platforms of the Democratic Party and the Republican Party, you have the Glass-Steagall law in the platform. Now that

is very good; we will have the conventions in the next weeks.

This is not necessarily the stated position of the candidates; but it is in the platform. So there is hope that if we mobilize

in the right way, this change can occur before it's too late.

But

it's really one second, or maybe a nanosecond before midnight; so

it's not a time for complacency. It's a time for action.

Therefore, I would really urge you to join us; because we have a

beautiful future ahead of us if we do the right thing. If we miss

this moment, it can be the end of civilization; because the war

danger is very real, not only in respect to NATO against

Russia,
but also the escalation around the South China Sea. We are not
in
a political void, but we are in one of these moments in
history
where a lot depends on the individual courage and the
individual
action. Therefore, I really ask you to join us to bring
history
in a better direction.

DENISTON: Absolutely.

OGDEN: Thank you very much for joining us today,
Helga. This
was a special broadcast, and I think a very important and
timely
one for the American audience. We're going to make the
statement
that you wrote on this subject – which I read from in the
beginning of the broadcast – available in the video
description
to this video and also on the website. This is absolutely one
of
the key pieces of material that people can use to, as you
said,
to do outreach to all the key layers in the United States and
elsewhere to put this proposal very seriously on the table. We
will also make the English translation of "The Cranes of
Ibykus"
available to our audience as well.

Would you like to make any final remarks before we
close, or
is that a good place to conclude our broadcast?

ZEPP-LAROUCHE: I just would like to really express my
hope
that enough people recognize that we have now a point where

history will be either totally a catastrophe – and most people are already thinking that; the people who are not completely dead because of drugs or other problems, they know that we are in a really unprecedented civilizational crisis. Even worse than any of the prewar situations of the 20th Century. Just yesterday, one of the key advisors of the Kremlin said, all the signs are of a prewar period; and that's true. We are in a prewar period; and unless we remove the real reason for the dynamic for war, which is the danger of a collapse of the trans-Atlantic financial system. Unless we remedy that, I'm almost certain that war will happen; and if that war would happen, it's the logic of war that in that case all weapons available will be used. In the case of thermonuclear weapons, that would be it; there probably would not anybody to even record what happened, because it would be the elimination of civilization. And therefore, the remedy of the financial crisis is not just a banking technical affair; it really is the question of putting society back on a course where we all can survive as a human civilization. In a certain sense, it's what {The Federalist Papers} discussed. Can we give ourselves a political order which is suitable for man to organize his own affairs and govern according to the common good? So, it's a much larger issue; and I'm very optimistic that it can be done. But it requires an extraordinary effort, and it requires all

of
you.

OGDEN: OK, thank you very much for joining us today, Helga. Hopefully, we can do this at some point again in the future. Thank you all for tuning in. Please stay tuned to larouchepac.com; and take this discussion and take what Mrs. LaRouche just had to say very much to heart. So, thank you very much and good night.

Militærkup i gang i Tyrkiet; Erdogan gået under jorden; siger, oprørere vil blive straffet

15. juli 2016 kl. 18:00 EDT – Militærkup i gang i Tyrkiet; Erdogan angiveligt på ferie med sin familie, taler til CNN Turk fra »sikkert opholdssted«.

Fra og med kl. 16:30 EDT begyndte nyhedsmedier at rapportere, at et militærkup var i gang i Tyrkiet. USA's Udenrigsministerium har tilkendegivet, at der finder »et oprørsforsøg« sted i Tyrkiet, og udenrigsminister Kerry sagde, at han håber, Tyrkiet fortsat vil være en kilde til stabilitet og kontinuitet, og at han følger opdateringerne, men ikke havde yderligere information.

Fra Ankara sagde premierminister Binaldi Yildirim, at regeringen ikke vil tillade, at kuppet lykkes, og at opstanden

kom fra elementer i militæret. Omkring kl. 17:15 EDT annoncerede statsradioen TRT, der var blevet besat af officerer fra militæret, at militæret havde overtaget myndigheden over hele Tyrkiet.

I en erklæring, der rapporteres af *The Atlantic* i Washington, sagde de tyrkiske militære officerer, »For at genoprette forfatningsmæssig orden, demokrati, rettigheder og friheder, regering ved lov, sikkerhed og tryghed i den tyrkiske nation og den tyrkiske stat, har tyrkiske bevæbnede styrker overtaget det regeringsmæssige ansvar for Republikken Tyrkiet.«

Omkring kl. 18:00 EDT talte den tyrkiske præsident Erdogan over telefon til CNN Turk fra et ikke-identificeret »sikkert opholdssted«, rapporterer Sputnik. »Man ved, at der har været et kupforsøg«, sagde Erdogan. »Jeg venter på hele vort folk på gaderne og torvene. Sammen vil vi respondere tilsvarende. Man ved, at dette kupforsøg blev anført af den 'Parallelle Struktur'. Anstifterne af kuppet vil blive alvorligt straffet og vil betale en høj pris for det.«

Udtrykket »Parallel Struktur« beskriver tilhængerne af Fethullah Gulen, en person fra det muslimske præsteskab, der bor i USA, og som engang var tilhænger af Erdogan og AKP. Men bortset fra Erdogans erklæring er der ikke andre rapporter om Gulens involvering.

**Frigivelsen af 'de 28 sider'
en strategisk sejr;**

Nu må vi have en ny undersøgelse

15. juli 2016 – Obamaregeringen ventede til de allersidste timer af Kongressens samling, før den går på seks ugers ferie, med at frigive det let redigerede, 28 sider lange kapitel af den oprindelige rapport fra 2002 over den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september, 2001. På trods af denne timing var frigivelsen en enorm sejr, der nu anbringer hele det Anglo-Saudiske Imperium i direkte skudlinje pga. dets nu dokumenterede rolle i den værste terrorgrusomhed, begået på amerikansk jord. Desuden gør en omhyggelig gennemlæsning af de delvist redigerede 28 sider det ganske klart, at kongresmedlem Thomas Massie (R-Ky.) havde fuldstændig ret, da han sidste år sagde, at de 28 sider tvinger os til fuldstændigt at gentænke alt, hvad der er sket i løbet af de seneste 15 år.

Graden af bevis for det saudiske monarkis involvering i angrebene 11. september går langt ud over det, der hidtil har været offentligt kendt. Snesevis af saudiske regeringsfolk og medlemmer af den kongelige familie var intimt involveret med al-Qaeda, og mange havde direkte forbindelse til selve flykaprerne. Amerikanske tjenester havde beviser for et dybtgående saudisk sponsorskab af al-Qaeda i årevis før angrebene den 11. september, men ethvert forsøg på at slå ned på dette forhold blev undertrykt, og detektiver blev fyret eller forflyttet, hvis de stillede for mange af de rigtige spørgsmål.

Det, der nu er et presserende behov for, er en undersøgelse, fra toppen og ned, der begynder med den anglo-saudiske hånd bag 11. september, men som går langt videre end til disse begivenheder for 15 år siden og undersøger alle de

efterfølgende terrorgrusomheder og terrorbegivenheder, såsom invasionerne ind i Irak og Libyen, den igangværende indsats for at fremtvinge et regimeskifte i Assads Syrien, samt meget mere endnu.

Lyndon LaRouche understregede i dag, at vi må bevare dette momentum for en ny undersøgelse, der udforsker dybderne i det anglo-saudiske kompleks. Intet mindre vil være i stand til at rykke terrorpesten op ved rode.

Udgivelsen af de 28 sider, der kommer blot få dage efter **udgivelsen af Chilcot-kommissionens rapport i Britannien**, udgør et **dødbringende, et-to-stød mod hjertet af Det britiske Imperium og dets saudiske partnere**.

Efter udgivelsen af den 28 sider, overbragte kongresmedlem Walter Jones, der anførte i kampen i Kongressen, sin tak og sine lykønskninger til LaRouche-bevægelsen for vores afgørende rolle i at fremtvinge en frigivelse af dokumenterne. Han afgav løfte om at gå videre til næste niveau af undersøgelse og ikke stoppe, før den fulde sandhed er offentliggjort, for åbent tæppe.

Foto: Walter B. Jones (født 1943) er kongresmedlem i USA's Repræsentanternes Hus for North Carolina 3rd kongresdistrikt. Han er medlem af det Republikanske Parti.

Bankkollaps? Lyndon LaRouche understreger:

Gå tilbage til 'Gå' og Start forfra!

Produktivitet er af primær betydning – Herrhausen-metoden

15. juli 2016 – Her til morgen gentog Deutsche Banks cheføkonom David Folkerts-Landau i et interview på CNBC-TV sit krav om en bailout/genkapitalisering for de europæiske banker og sagde, at centralbankens politik er en fiasko og ødelægger kanalen for kredit til SME-sektoren (Små og Mellemstore Entrepriser). Efter en briefing om dette bemærkede LaRouche, at spørgsmålet er meget fornuftigt, men, af de involverede elementer er nogle kendte, mens andre repræsenterer tvivlsspørgsmål. Han pointerede betydningen af Alfred Herrhausen, formand for Deutsche Bank fra 1971 og frem til november 1989, hvor han blev myrdet.

LaRouche sagde, at kapitalisering som sådan ikke er et effektivt instrument for situationen. De tvivlsomme værdier bør annulleres. Det er den eneste måde at komme ud af dette rod på. Det er ligesom at få en syg person til at blive endnu mere syg, og så kalde ham én, der 'med succes er blevet mere syg!'

Det er selve fremgangsmåden, der er problemet. Deduktiv tænkning er altid problemet. Vi står med et svindelnummer, et system, der er et falsum. Så vi må tilbage til 'Gå' og starte om igen. Man kan ikke forsøge at 'fikse det'. Det er ikke et 'fiks det'-problem.

Overvej det følgende: Hvad er det økonomiske system? Man må følge det, Herrhausen var i færd med at etablere. Han blev

myrdet for at annullere denne indsats, der skabte den ødelæggelse, der fulgte. Det var formålet med mordet. Enhver idé om at »forhandle« et skifte vil være et falsum.

Der må komme en annullering af såkaldt rigdom, der ikke er berettiget til at bære dette navn. Se så på, hvad der er tilbage. Find ud af, hvad der skal gøres. Der må være et selvudviklende program for produktivitet. IKKE en proces, hvor man tinger! Man skal ind på en anden kurs. Kursen kan ikke være forhandling. Man må udvirke produktive evner, og udvirke øget produktivitet på permanent basis.

Graden af produktivitet er den primære skabelse. Man kan ikke »tilføje« noget ved at tilføje det. Man skal bygge noget nyt, til en start. Annuller alle former for forhandling. Man skal acceptere Herrhausens program. Accepter *hans* program, ikke *noget i den retning*. Motivet for at myrde ham, øjensynligt af de franske og britiske netværk – var at standse dette system. Vores fremgangsmåde må være den, ikke at tale om »forhandlinger gennem tilpasninger«. Vi må eliminere det nuværende koncept om et finanssystem, ikke »udbedre« finanssystemet. Vi ønsker ikke et »blødere system«. Glem alt om penge, og tænk i stedet på økonomi, hvad det gør for økonomi.

Det, som det britiske/franske system gjorde ved at myrde Herrhausen, var for at forhindre en flugt fra svindelen. Man kan ikke »fikse op« noget, der var et falsum fra begyndelsen. I dag må vi komme op med et godt instrument. Afslutte det, der var forkert dengang, og nu.

Det er simpelt: 1) Herrhausen blev myrdet; og 2) briterne og andre systemer var involveret. De gjorde det for at nedlægge alt, der var forbundet med ham. Gerningsmændene havde til hensigt at forhindre Herrhausen, eller noget som ham, i nogensinde at tage styringen. Se lige på, hvem der stadig er der – George Soros, et førende problem, og britisk.

Foto: Alfred Herrhausen (1930 – 1989), tysk bankier og formand for Deutsche Bank. Var fra 1971 og frem til sin død medlem af bankens bestyrelse. Rådgiver til kansler Helmut Kohl. Ingen er nogen sinde blevet straffet for hans mord.

USA: Kongressen frigiver de længe hemmeligholdte '28 sider', der peger på saudiernes forbindelse til 11. september-angrebene. Inkl. pdf af siderne.

Følgende er citeret fra en historie i RT:
<https://www.rt.com/usa/351327-congress-releases-pages-saudi/>

15. juli 2016 – De længe ventede 28 sider af Den fælles Kongres-undersøgelsesrapport fra 2002 om begivenhederne den 11. september, 2001, er blevet frigivet, og et afsnit peger på, at prominente medlemmer af den saudiarabiske regering var involveret i planlægningen og udførelsen af terrorangrebene.

Hemmeligstemplingen af dokumenterne blev ophævet af Kongressen fredag og frigivet til offentligheden samme dag. Dokumenterne bekræftede mistanken om, at terroristerne, der var involveret i angrebene den 11. september 2001 – og af hvilke de fleste

var saudiske statsborgere – efter al sandsynlighed modtog støtte fra højtplacerede saudiske efterretningsofficerer.

Saudi-Arabien, der er USA's allierede i Mellemøsten, har på det bestemteste benægtet enhver involvering i angrebene og har afvist disse anklager, og de havde tidligere bekæmpet ophævelsen af hemmeligstemplingen af de 28 sider. Nu har piben fået en anden lyd, efter fredagens offentliggørelse af dokumenterne, hvor Riyadh nu officielt hilser rapporten velkommen i det håb, at den vil fjerne mistanken om den saudiske regerings handlinger.

»Siden 2002 har Kommissionen for 11. september og flere regeringskontorer, inklusive CIA og FBI, undersøgt indholdet af de '28 sider' og har bekræftet, at hverken den saudiske regering eller højtplacerede saudiske regeringsfolk, og heller ingen person på vegne af den saudiske regering, har ydet nogen som helst støtte eller tilskyndelse til disse angreb«, sagde Abdullah al-Saud, Saudi-Arabiens ambassadør til USA, i en erklæring, iflg. Reuters.

»Vi håber, at frigivelsen af disse sider én gang for alle vil opklare alle spørgsmål eller mistanker, der måtte hænge i luften, om Saudi-Arabiens handlinger, planer eller mangeårige venskab med USA.«

Vedhæftet dokument: de 28 sider, pdf.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

84 døde i terrorangreb mod Nice.

Frankrig må bryde fuldstændigt med Saudi-Arabien

Fra LaRouche-bevægelsens søsterorganisation i Frankrig, Solidarité & Progrès, har vi modtaget følgende rapport:

Paris, 15. juli 2016 (Nouvelle Solidarité) – 84 døde, 19 sårede i kritisk tilstand og flere end 100 andre sårede; dette er det makabre tabstal for det seneste terrorangreb mod Frankrig, som fandt sted i Nice i går aftes kl. 23, netop, som folk var ved at forlade fyrværkeriet i anledning af den 14. juli, Frankrigs nationaldag. En 31-årig fransk-tunesisk terrorist kørte en lejet, hvid lastbil og dræbte så mange, han kunne, med lastbilen, da han kørte ned ad en 2 km lang strækning af hovedavenuen, La Promenade des Anglais. Ved slutningen af sin dræbende soldetur anvendte han et skydevåben af lav kaliber, før han selv blev skudt ihjel af politiet.

Alt imens ingen endnu har taget ansvaret for dette terrorangreb, afslører et hurtigt blik på miljøet omkring angrebet i Nice et helt miljø, der bidrog til dette angreb. I de seneste fem år er byen Nice blevet ikke alene et centrum for jihadisme i Frankrig, men også for rekruttering af jihadister til især Syrien for at arbejde sammen med al-Nusra-organisationen, dvs. al-Qaeda i Syrien. I centrum for dette

netværk står en vis Omar Omsen, en franko-senegalesisk borger, der startede som forbryder og dernæst konverterede til salafismen og blev en af de vigtigste rekrutterer af jihadister til Syrien. Denne mand stiftede en brigade (katiba) med henved 50 til 80 franskmænd, af hvilke henved 15 er fra Nice, og som i øjeblikket er knyttet til al-Nusra og opererer i Syrien imod Bashar al-Assad!

Men der er også saudiske forbindelser til Nice. I april i år afviste borgmesteren i Nice, Christian Estrosi, fra Sarkozys parti Republikanerne, det faktum, at folk, der stod på politiets S-fil – folk, der er under særlig overvågning pga. islamisk radikaliserings – var kommet ind i landet blandt en saudiarabisk delegation, via Nices internationale lufthavn. I et interview til RTL-radios Olivier Mazerole sagde han: »I august sidste år kom to personer, der stod opført i S-filen, ind i landet uden nogen kontrol ... som deltagere, der rejste med den saudiarabiske konvoj.« Da Mazerole spurgte, om politiet blev tvunget til at gøre det? Svarede Estrosi, »Ja, og jeg ved, at nogle af dem var chokeret og talte om det, og de bar konsekvenserne.«

Er alt dette ikke foruroligende, når man ved, at Frankrig har været en leder i kampen mod Assad og har rekrutteret og uddannet såkaldte »moderate oprørere«; at Frankrig officielt har et særligt partnerskab med Saudi-Arabien, der strækker sig helt til, at man den 6. marts tildelte Æreslegion-medaljen til Prins Salman af Saudi-Arabien, slagteren af Yemen og Syrien; og at Laurent Fabius, Frankrigs tidligere udenrigsminister, den 14. december 2012 jublede over, at »al-Nusra-drengene gjorde et godt job« mod Assad?

Kendsgerningen er den, at, så længe Frankrig ikke afviser sit afskyelige »særlige partnerskab« med Saudi-Arabien og sine tætte forbindelser til Katar og Tyrkiet, vil det franske folk fortsat være gidsler for den jihadistiske terror, som de selv promoverer imod den syriske præsident Bashar al-Assad i Syrien.

Stop 3. Verdenskrig: EIR nagler amerikanske krigshøge som fortsættelsen af Det britiske Imperium

12. juli 2016 – På den selvsamme dag, hvor Voldgiftsretten i Haag afsagde kendelse imod Kina i sagen om Filippinernes krav i det Sydkinesiske Hav, afholdt CSIS, det neokonservative center i Washington D.C., et heldagsforum om det Sydkinesiske Hav, der indledtes med en hovedtale af senator Dan Sullivan (R-AK.). Sullivan, senator John McCains kohorte på Senatskomiteen for Bevæbnede Tjenester, holdt en tale, der ville have passet godt på et nazistisk Nürnberg-stævne, for dernæst blot at blive afsløret af *EIR's* Bill Jones som værende talsmand og hitman for Det britiske Imperium i dets moderne forklædning, hvor de optræder som partiske krigshøge, der støtter op om Obamas krigsmobilisering imod Rusland og Kina.

Sullivan gentog, ligesom mange andre ved CSIS-konklaven, forsvarsminister Ash Carters linje, der siger, at USA's militær »kan og vil flyve, sejle og operere overalt, hvor international lov tillader det«. Han havde den uforskammede at sige, at USA ønsker at bruge sin militærmagt således, at

»aggressionskrige vil blive forvist til fortiden«. Han sagde, at de Grundlæggende Fædre skrev »sejladsfriheden« ind i vores Uafhængighedserklæring imod en tyran, der begrænsede denne frihed, og at vi viderefører dette forsvar for sejladsfrihed i dag med vores militær i det Sydkinesiske Hav.

Lederen af *EIR's* Washington-kontor Bill Jones sagde, at, for ham var historie vigtigt, idet én af hans forfædre var blevet dræbt i samme Amerikanske Revolution, og han havde en korrektion at komme med i forhold til Sullivans historielektion. »Vore grundlæggende fædre havde gjort oprør imod et Britisk Imperium«, sagde Jones, »datidens hersker over verdenshavene, der ligeledes hævdede, at de repræsenterede »regering ved lov«, DERES lov, og at vi (USA) havde hævdet, at vi havde ret til at afgøre vores egen skæbne.« »Vi synes nu at have vedtaget Det britiske Imperiums rolle og insisterer på, at Kina gør det samme. Tænk engang over, hvordan Kina anskuer dette ud fra deres egen histories standpunkt. Hvis vi gennemfører Deres forslag om at opbygge vore militære styrker i regionen på vegne af »sejladsfriheden«, eller et andet påskud, vil dette føre til krig«, sagde Jones.

Sullivan var fuldstændig destabiliseret, med et publikum, der tav og tydeligvis var nervøs.

»Det er ikke os, der bestemmer reglerne«, fik han endelig fremstammet.

»Nok er vi lederne, men dette er en orden, baseret på regler. At sige, at vi skulle være en slags diktatorer, er forkert. Det er vi ikke enige i. Vi ønsker sejladsfrihed og handelsfrihed. Flere og flere lande tilskynder os til at hjælpe, fordi man stoler på os. Se på NATO-mødet i sidste uge[!]. De stoler på, at vi ikke har territoriale krav, og de har brug for vores hjælp til at kæmpe tilbage imod nationer, der benytter sig af tvang, som Rusland og nu Kina.«

Det efterfølgende spørgsmål blev stillet af *Defense News*, hvis

reporter sagde:

»For at følge op på det sidste spørgsmål, så sagde De, at vi nu bør sende to hangarskibs-grupper til permanent udstationering i regionen. Vil dette ikke udgøre en optrapning, der fører til yderligere spænding?«

Atter stod Sullivan afsløret og svarede defensivt:

»Det er ikke min anskuelse, at det, at vores land militært står sammen med vore allierede til forsvar for handel og udveksling, skulle udgøre en form for trussel.«

Ikke desto mindre forløb Nürnberg-stævnet i række og geled.

[Alle ovenstående citater er parafraser, der ligger meget tæt op ad de respektive bemærkninger.]

Se også: Kinas ambassadør til USA giver USA's doktrin »omdrejningspunkt Asien« skylden for uroen omkring det Sydkinesiske Hav.

Se også: Afgørelsen fra Voldgiftsretten i Haag bærer ved til det krigsbål i det Sydkinesiske Hav, som Obama ønsker.

Se også: EIR indtager prominent rolle ved pressekonference i Washington om det Sydkinesiske Hav.

**Helga Zepp-LaRouche vil være
hovedgæst ved**

**LaRouchePAC Internationale
Fredags-webcast.**

**Vi udlægger video samt et
engelsk udskrift lørdag
morgen.**

Bliv på kanalen!

***Helga Zepp-LaRouche vil være
hovedgæst ved LaRouchePAC
Internationale Fredags-
webcast.***

***Vi udlægger video samt et
engelsk udskrift lørdag
morgen.***

Bliv på kanalen!

Det afgørende, unikke led i kæden

14. juli, 2016 (Leder) – For 48 timer siden ændrede vi alting i hele vores fremgangsmåde på globalt plan – men mange af jer gik glip af det. Tænk! Mind jer selv om, at det ikke nytter at klage over den overhængende fare for et panik-kollaps af verdens økonomiske system ud i et dødbringende kaos. Og at advarsler mod en termonuklear tilintetgørelseskrig i sig selv ikke vil forhindre det i at ske alligevel – lige så lidt, som de blotte advarsler nogen sinde har forhindret krig i fortiden!

Det, Lyndon LaRouche netop har gjort, er at pege på det afgørende, unikke led i kæden, der, hvis I griber fat i DET, og trækker i DET, lige akkurat vil være i stand til at trække Europa væk fra klippekanten – og som, i absolut sidste øjeblik, kan afbøje denne historiske, tankeløse, automat-lignende march ud over afgrunden.

Skub dette til side for hellere at overveje det i morgen, og I er færdige! Der vil ikke være noget i morgen – hverken for jer, eller for nogen andre.

Alle disse overvejelser er forklaret i Helga Zepp-LaRouches udtalelse d. 12. juli, »**Deutsche Bank må reddes, for verdensfredens skyld!**«

Men der er mange mennesker, der ikke taget denne udtalelse til hjerte og indledt den omgående kovending, der er påkrævet.

Zepp-LaRouches udtalelse må studeres og genlæses i detaljer. Men for at rekapitulere nogle punkter for vores formål her: Frankrig, Italien og andre europæiske stater er totalt bankerot; Europa har inden for få dage kurs mod en nedsmeltning, som, under de nuværende omstændigheder, vil føre til krig. Tysklands derivat-tyngede Deutsche Bank kan meget

vel blive udløseren af en sådan nedsmeltning, der omfatter hele Europa. Men det er paradoksalt nok Tyskland, der stadig har den potentielle økonomiske produktivitet, der kunne føre Europa tilbage mod sikkerhed. Og, hvis Deutsche Bank blev reddet fra kollaps, og man omgående vendte om og slog ind på den politik, som Alfred Herrhausens kurs stod for, ville DB blive hovedkraften i organiseringen af et sådant tysk opsving.

Lyndon LaRouche har krævet, at regeringen skal forøge Deutsche Banks kapitalgrundlag, der skal ledsages af en omgående ændring af bankens politik tilbage til den politik i Hamiltons tradition, som Alfred Herrhausen førte. Samtidigt må der udpeges en ledelseskomité, der kan finkæmme og reorganisere bankens aktiver.

I løbet af de seneste to dage er mange af vore venner eksploderet i raseri over dette livreddende forslag fra Lyndon og Helga LaRouche og har spruttet, at de store banker er vore fjender, og at vi er modstandere af bailouts. Men, som Diane Sare fra LaRouche PAC Komité for Politisk Strategi påpegede i går, så er det letkøbt blot at aflire en liste af korrekte »holdninger«. Men hvad får man ud af det, andet end et pas til et Trotskistisk Paradis? Langt sværere [er det] at forstå og gribe den ene, sidste chance, som historien tilbyder, og som vi nu må gøre.

De, der myrdede Herrhausen, skabte en fortsat grusomhed, der ikke er sluttet den dag i dag; de, der gjorde det, må fjernes, ellers er der ingen løsning. Før eller siden vil noget, man har undladt at gøre, komme tilbage og ramme én.

Foto: USA's første finansminister Alexander Hamilton foran USA's Finansministerium i Washington, D.C.

***Helga Zepp-LaRouche vil være
hovedgæst***

***ved LaRouchePAC
Internationale Fredags-
webcast.***

***Vi udlægger video samt et
engelsk udskrift lørdag
morgen.***

Bliv på kanalen!

**Kinas ambassadør til USA
giver USA's doktrin**

»omdrejningspunkt Asien« skylden for uroen omkring det Sydkinesiske Hav

12. juli 2016 – I en tale til Center for Strategic and International Studies, CSIS, ved afslutningen af CSIS' heldags-krigstrommer, leverede Cui Tiankai, den kinesiske ambassadør til USA, en temmelig grundig respons til tirsdagens afgørelse fra Voldgiftsretten i Haag.

»Kina afviser rettens afgørelse«, sagde Cui, fordi

»sagen krænker den almene praksis, hvor staterne selv giver tilsagn til at indlede en voldgiftssag.«

For det andet, bemærkede han, »har retten overgået sine beføjelser, eftersom territoriale spørgsmål ikke er underkastet UNCLOS (FN's Havretskommission)«. Beslutningen om at acceptere sagen var et tilfælde af »professional inkompetence« og »tvivlsom fortolkning«. Hertil kommer, tilføjede han, at »det ikke skete i god forståelse«. »UNCLOS«, sagde han,

»opfordrer til gensidigt samarbejde og forståelse. Men dette var et forsøg på at bruge det juridiske system til et uvedkommende formål. Det vil også underminere nationers villighed til at gå ind i forhandlinger for at løse territoriale tvister«.

»At misbruge voldgiftsprocedurerne på denne måde vil svække staternes motivering for at forhandle. Det vil intensivere konflikter og endda forårsage konfrontation. Det vil virke underminerende af international lov«, sagde han.

Og problemet begyndte ikke med Kina, sagde han. Kina og andre lande har været godt på vej til at overvinde deres

vanskeligheder.

»Spændingerne begyndte at stige for fem eller seks år siden, da vi begyndte at høre om 'omdrejningspunktet'«,

Sagde Cui.

»Og er der nogen, der har haft fordel af dette? Det tror jeg ikke. Hvis den økonomiske vækst svækkes, vil alle lide under det«, advarede han. »Og mht. dem, der herved mener, at de kan kræve 'fribillet' pga. dette, så vil jeg tilskynde dem til at tage til Irak og Syrien og se, hvordan tingene udviklede sig der. Pas på, hvad du ønsker dig«, sagde han.

Cui bemærkede også, at Kina ikke var det første, men snarere det sidste land, der byggede strukturer på øerne og revene, der befandt sig inden for dets territoriale krav, og de faciliteter, som Kina byggede, såsom fyrtårne, var til gavn for alle. Mht. sejladsfriheden skelnede han mellem sejladsfrihed for handelsskibe, der aldrig er blevet truet af Kina, og militære fartøjer.

»Kina understøtter sejladsfriheden for handelsskibe, eftersom handel er ekstremt vigtigt for Kina. Men deployeringen af flådekrigsskibe kunne på den anden side faktisk true sejladsfriheden for handelsskibe.« »Forhandling og rådslagning tilbyder den mest succesfulde måde til løsning af spørgsmålene«,

Sagde Cui.

»Man kan ikke bringe fred ved hjælp af en flåde af hangarskibe«,

Sagde han.

Foto: USA deployerer hangarskibe af klassen USS John C. Stennis til det Sydkinesiske Hav.

Afgørelse fra Voldgiftsretten i Haag bærer ved til det krigsbål i det Sydkinesiske Hav, som Obama ønsker

12. juli 2016 – Den permanente Voldgiftsret i Haag udstedte tirsdag en enstemmig og provokerende afgørelse, der skyder langt over målet, i voldgiftssagen om det Sydkinesiske Hav på alle væsentlige punkter, der overrasker selv dem, der støttede den oprindelige filippinske klage. Dette er den afgørelse, som Obama og hans hold i månedsvis har krævet, at Kina skal rette sig efter, eller også vil USA »håndhæve« den gennem militære midler, hvad enten nogen af nationerne omkring det Sydkinesiske Hav ønsker det eller ej.

Retten erkendte, at den ikke har mandat til at træffe afgørelse om suverænitet over landterritorier og afgrænser ikke en skillelinje mellem parterne, men fortsætter derefter med *de facto* at komme med en afgørelse vedr. suverænitet.
Domstolen

»konkluderede, at der ikke fandtes noget legalt grundlag for Kinas krav om historiske rettigheder i vandene, der falder inden for »ni-punkts-linjen«,

som Kina rent historisk har anset for at være sit suveræne territorium. Domstolen afgjorde ligeledes, at

»Den – uden at afgrænse en skillelinje – kunne erklære, at visse vande befinder sig inden for Filippinernes eksklusive økonomiske zone, fordi disse områder ikke overlappes af nogen mulighed for, at Kina har et berettiget krav.«

Denne afgørelse hvilede på den utrolige afgørelse, at den 110 acre store Taiping Island, der er besat af Taiwan, og som huser en militær garnison, et hospital og en farm, slet ikke er en ø, men blot en klippe, og derfor ikke tildeles den 200-mile Eksklusive Økonomiske Zone, som en ø har ret til. Denne 200-mile zone overlapper de andre Spratly-øer og rev. Således fremkommer den »upartiske domstols« magi.

Kina har aldrig anerkendt Voldgiftsrettens ret til i det hele taget at dømme i sagen, og tirsdag gentog det kinesiske Udenrigsministerium det, som regeringen i månedsvis har erklæret: Kina

»erklærer højtideligt, at kendelsen er ugyldig og ikke har nogen bindende effekt. Kina hverken accepterer eller anerkender den.«

Præsident Rodrigo Duterte's regering i Filippinerne, der, siden den blev taget i ed i slutningen af juni, har fremlagt en politik for at løse uoverensstemmelser med Kina på basis af en dialog om gensidig økonomisk udvikling, responderede til kendelsen uden forsigtighed. Præsidentens kommunikationssekretær Martin Andanar udtalte, at justitsministeren ville undersøge afgørelsen og forsyne præsidenten med »en komplet og gennemgribende fortolkning om fem dage«, og præsidentens talsperson Ernesto Abella specificerede, at ingen offentlige udtalelser ville blive udstedt, indtil sagen var blevet grundigt diskuteret.

Wall Street Journal offentliggjorde hurtigt et perspektiv for, hvordan kendelsen kan bruges til at vælte Duterte's politik med at samarbejde med Kina og alliere hele Sydøstasien imod Kina. Med citater fra »eksperter« hævdede Wall Streets las, at

Duterte ikke kan fremstå som svag i forsvaret af Filippinernes suverænitet nu, hvor Voldgiftsretten har afgivet kendelse (især fordi kendelsen gav Filippinerne suverænitet over en af de kunstige øer, som Kina har bygget), og derfor må bøje sig for den angivelige »overvældende offentlige mening« imod Kina i landet.

Den amerikanske advokat, der repræsenterede den foregående filippinske regerings klage til Haag, Paul Reichler, fra det amerikanske advokatfirma Foley Hoag LLP, sagde til journalister efter kendelsen, at den ville tilskynde andre lande i regionen til at gå op imod Kina. Som det rapporteres i *Journal*, fastholder Reichler

»Voldgiftsrettens kendelse er ikke alene til gavn for Filippinerne, men tilgodeser også andre stater, der grænser op til det Sydkinesiske Hav, som Indonesien, Malaysia og Vietnam. Hvis Kinas ni-punkts-linje er ugyldig i forhold til Filippinerne, er den ligeledes ugyldig i forhold til disse stater og også til resten af det internationale samfund.«

Se også: 'EIR indtager prominent rolle ved pressekonference i Washington om det Sydkinesiske Hav'

Foto: Præsident Barack Obama og tidligere præsident Benigno S. Aquino III i Filippinerne, april 2014.